

викалъ снѣжинкитѣ и имѣ изказалѣ своята загриженостъ. Поразтърсилѣ голѣмия си кожухъ, развѣлъ дългата си брада и литнали изъ въздуха хиляди и хиляди снѣжинки, които бързали къмъ земята, да я покриятъ.

II.

Ето покрила се земята съ бѣла пелена. Дѣцата това и чакали. Веднага изскочили по улицитѣ, по площадитѣ и почнали да си правятъ топки отъ снѣгъ и да се биятъ. Други изваляли голѣми валма и направили отъ тѣхъ хубави снѣжни човѣци, поставили имѣ очи отъ вжгленъ, а въ устата имѣ турнали лули, да изглеждатъ много смѣшни. На друго мѣсто дѣцата грабнали шейнитѣ си и отишли да се пързаятъ. Всички тия дѣца били съ зачервени бузи и измръзнали отъ студъ ржцѣ.

Вечеръта дѣцата се прибрали около огнището, измръзнали и измокрени. А до огнището седи дѣдо имѣ, съ лула въ устата и имѣ разправя работи, които отдавна сж минали.

Полето е покрито съ бѣла пелена. Заспали растенията подъ топлата завивка. Покрили се и дърветата съ снѣжинки. Зайчето си изровило дупка въ снѣга и се сгушило на топло. А баба Меца отдавна заспала зименъ сънъ. Само скитникътъ - влѣкъ скита изъ полето, души и гледа да намѣри нѣкждѣ не прибрани овци или говеда, за да ги нападне, ако нѣма около тѣхъ зли кучета.

III.

Много врѣме се изминало, отъ какъ снѣжинкитѣ покрили земята. Тѣ топлили добрѣ всички трѣви и растения, радвали и дѣцата. Дошло врѣме вече да си отидатъ. Дѣдо Мразъ викналъ баба Марта и ѿ казалъ, да очисти полята, а по-послѣ и горитѣ отъ снѣжинкитѣ. Баба Марта, като стара, не могла сама да свърши тази работа. Тя повикала на помощъ топлия вѣтъръ. Духналъ топлиятъ вѣтъръ и всички снѣжинки се стопили, станали на вода. Почнало да ги гали пролѣтното слънце съ мекитѣ си топли лжчи. Много отъ тѣхъ станали на пара и литнали високо, високо — къмъ Бога. А едни слѣзли като капки въ земята, за да напоятъ жаднитѣ коренчета и да имѣ обадятъ приятната новина, че пролѣтъ иде.